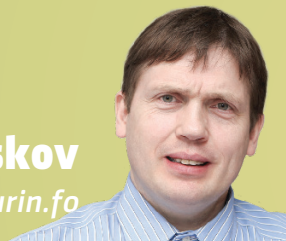

Mikudagsblaðið verður borið ókeypis til hvørt húsarhald í Føroyum!

Oddagrein

Eiríkur Lindenskov
eirikur@sosialurin.fo

VÁGSBOTNUR ER EIN SONN PERLA

Páhaldini um, at miðbýurin í Havn er steindeyður hava seinastu dagarnar verið gjørd til skammar fleiri ferðir.

Næstisíða vikuskifti var mentanarnátt við hópinn av tiltøkum í býnum. Tá var nýggja trappan í Vágsbotni eisini tikin í nýtslu.

Í góðveðrinum í gjár vóru nógv fólk í Vágsbotni, tá drotningin við fylgi vitjaði, og eisini hon slapp at síggja og royna nýggju trappuna.

Veðurgudarnir vístu seg frá síni allar bestu síðu hesa lýtuna – og í skrivandi stund eru tey við at seta upp stórskíggja at vísa EM dystin millum Ísland og Portugal.

Eyðsæð er, at trivnaður í býnum hevur nógv at siga. Gamaní kunnu

vit altíð kjastr um, hvørjar íløgur eru neyðugar, og figgjarlig fyrilit skulu vit altíð vísa.

Men tað er gott, at býarmyndugleikarnir skilja og virða týðningin tað hevur at skapa lív í miðbýnum.

Parkeringsviðurskipti í miðbýnum hava verið nógv umrødd, og tey hava eisini sera stóran týðing, bæði fyri tey sum virka búgva í miðbýnum, men eisini fyri tey, sum skulu vitja miðbýn.

Broytingin í Steinatúni og Steinagøtu, sum verður framd í lýtuni ávirkar bilferðsluna til miðbýnum. Hon ger eitt nú, at ferðslan ikki kann fara oman eftir Gongugøtuni. Hinegin er nógv ferðsla í báðar ættir í Vágsbotni.

Meðan arbeiðt hevur verið í Vágsbotni hevur ferðslan verið einsrættað soleiðis, at bara var koyrandi niðan eftir Mylnugøtu. Men nú, tá ferðslan aftur gongur báðar vegir –

so eru trupulleikar, tá nógv fólk til gongu vitjar í økinum.

Ilt er at siga, hvat rættast er at gera. Men ein móguleiki hevði verið at einsrættað ferðsluna – ikki at bannað bilferðslu, tí fólk til gongu og fólk í bili mugu sleppa at vera í Vágsbotni so ella so.

Kynstrið er at finna høgligastu loysnina fólk til gongu og fólk í bili.

Vágsbotnur eru ein perla. Her er veðurgott og vakurt – eitt frálíkt stað til hugna og gleim.

Skulu hava bilar og fólk til gongu í miðbýnum

Skal eg síggja eitt barn detta?

– Hvat er tað næsta? Skal eg síggja eitt barn detta av brúnni áðrenn nakað hendir? Er tað veruliga tað, ið Tórshavnar kommuna vil? At ein ólukka skal henda áðrenn tey lyfta seg úr stólinum? Her má okkurt henda, og tað má henda nú, sjálvt um tað merkir, at brúgvinn verður stongd.

Tað var ein týðilig skelkað Ada Bisp, ið in.fo tosaði við gjáramorgunin. Fyriradagin var hon vitni til eitt vandamikið spæl á nýggju brúnni um Sandá.

– Tað var tann yngsti hjá mær, ið bað meg hyggja oman á brúnna. Har sá eg teir smádreingir, ið høvdu klintrað upp á rimaverkið á brúnni og gingu sum á línu eftir tí. Tú kanst ætla, at eg varð skelkað.

Ada Bisp visti ikki síni livandi ráð, tí hon gjørdist bangin fyri, at okkurt kunda henda smádreingjunum á teirra vandamiklu ferð yvir um brúnna.

– Eg frysti og visti ikki, hvat eg skuldi gera. Sonurin spurdi, um hann skuldi rópa eftir teimum, men eg bað hann lata vera við tí, tí eg var bangin fyri, at hann kundi hvøkka teir, so teir mistu javnvágina og duttu av

Skal eg síggja eitt barn detta av brúnni, áðrenn nakað hendir, spyr Ada Bisp á Argjum

brúnni.

Í somu løtu kom ein bilur koyrandi, og Ada Bisp væntaði, at bilurin steðgaði og sá vandan. Men í staðin koyrdi bilurin víðari og sama gjørdi næsti bilurin, ið kom eftir brúnni. Tað var ikki fyrr enn tann triði bilurin kom, at fòrarin steðgaði og gjørdi nakað við leikin.

– Tá vistu dreingirnir, hvat bilfòrarin vildi, so teir hoppaðu niður og runnu avstað. Men tá vóru teir komnir millum ein triðing og hálva brúnna, har tað er umleið sekstan metrar niður.

Ada Bisp ber ótta fyri, at um kommunan ikki ger nakað við trygdina á brúnni, so

slíkt ikki kann henda, so kann tað skjótt enda galið.

– Um hatta skal vera vanin hjá smádreingjum og fullum ungdomi, ið er á veg heim frá býnum, so haldi eg, at okkurt má gerast beinanvegin.

Ada Bisp valdi eisini beinanvegin at gera vart við seg og ringdi til kommununa, og greiddi teimum frá, hvat hon hevði sæð.

– Tey spurdu meg, um eg visti, hvat tey skuldu gera, men eg svaraði, at tað eru tey, ið eru tey klóku høvdini.

– Men tey finga at vita, at um eg ikki sá nakran frá kommununi á brúnni ein av næstu døgnum, so ringdi eg aftur, sigur Ada Bisp.

Dreymur um eitt sjokolátrí

HON SÍÐA 14-15

Tak ræðið á tonkum tínum

BLOGGAN VÍGDIS FJALLSTEIN HON S22

Reistrup og Trump sama arbeiðslag

Edmund Joensen

løgtingsmaður fyri Sambandsflokkinn

Tá ið Donald Trump er í ringa lagnum, fer hann á Twitter eftir teimum, hann er ósamdur við.

Nakað sama arbeiðslag brúkar Høgni Reistrup, limur í Framsókn, í almennari viðmerking.

Reistrup tolir ikki mína hugsan um, at politisk sjálvtilstrekkilgheit hóttir við at avbyrgja okkara land, samstundis sum yvirgangur skolar inn yvir heim, seinast við tilburðinum í Orlando, USA.

Hesa áskoðan standi eg við.

Føroyar hava í dag eitt landsstýri, sum á trygdarpolitiska økinum er heilt óvanliga smalsporað.

Høvuðstátturin í trygdarpolitisku hugsanini hjá flokki Reistrups er, at forsætisráðharrin skal biða Løgtingið um loyvi at senda stríðsflogfór í hernað móti sonevnda Islamiska Statinum, ið kúgar og avrættar ósek menniskju hvønn dag.

Edmund Joensen, løgtingsmaður: – Føroyar hava í dag eitt landsstýri, sum á trygdarpolitiska økinum er heilt óvanliga smalsporað

Siviliserað lond gera alt tað, tey kunnu, fyri at hjálpa til við at fyrbyrgja og steðga yvirgangi, men trygdarpolitiska fokussið hjá landsstýrinum er ein konflikt við danskarar.

Hetta er at lata eyguni aftur fyri tí, sum fer fram altjóða, og tað er politisk sjálvtilstrekkilgheit, sum hóttir við at avbyrgja okkara land.

At Høgni Reistrup ikki vil síggja veruleikan, sum hann er, fer at standa fyri hansara egnu rokning.